

PROF. DR. DOC. MIRCEA HATMAN LA A 65-A
ANIVERSARE

E un prilej de mândrie și respectuoasă retrospectivă, pentru învățământul superior agronomic și pentru micologia și fitopatologia românească, împlinirea a 65 ani de viață de către prof. dr. doc. M. HATMAN, distins și fecund magistrul al Universității Agronomice din Iași.

S-a născut la 26 februarie 1927 în satul Mihăiești-Horodniceni (Jud. Suceava), în familia unui preot de țară. A urmat școala primară în comuna natală, apoi Liceul Militar din Iași și a obținut bacalaureatul la Predeal (1945). După studii strălucite la Institutul Agronomic «Ion Ionescu de la Brad» din Iași (1946-1951) este reținut ca preparator (1951) și avansat asistent (1952-1961) la Laboratorul de fitopatologie condus de către prof. C. Sandu-Ville. Datorită «originii sociale» neagreată și persecutată de regimul totalitar al epocii, timp de zece ani (1961-1971) este transferat în cercetare, ca șef al Laboratorului de protecția plantelor la Stațiunea Agricolă Podu-Iloaiei Iași. În 1971 revine la Institutul Agronomic din Iași, pe postul de conferențiar la protecția plantelor iar în 1978 devine profesor titular la aceeași catedră. Este doctor în agronomie (1958) (în specialitatea micologie-fitopatologie) cu teza *Ciuperci parazite și saprofite pe graminee furajere*, îndrumată de academician Eugen Rădulescu de la Institutul Agronomic din Cluj. În 1977 i se acordă titlul de doctor docent în științe, iar în 1990 este membru titular al Academiei de științe agricole și silvice.

Titular a două brevete de invenții, profesorul M. Hatman este unul dintre cei mai renumiți specialiști în micologie și fitopatologie. În această calitate a fost invitat la consfătuiri, congrese și schimb de experiență științifică în Germania și Bulgaria. A îndeplinit și însemnate funcții didactico-științifice: secretar științific al Senatului Universității Agronomice din Iași (1972-1976), șeful catedrei de protecția plantelor (1973-1992), decan al facultății de Horticultură (1976-1984), membru în colegiul de redacție al unor reviste de specialitate și organizator al simpozionului național de protecția plantelor (1978 și 1983). Este coautor al unor prestigioase tratate și manuale universitare ca: *Bolile și dăunătorii cerealelor* (1975, Ed. «Ceres»), *Fitopatologie* (1977, 1982, 1989, Ed. Did. Ped.), *Protecția plantelor* (1980, 1986, Ed. Did. Ped.), *Protecția plantelor – lucrări practice* (Iași, 1984), *Microbiologie – lucrări practice* (Iași, 1990). A contribuit substanțial și continuu la editarea colecțiilor *Herbarium mycologicum romanicum*, *Herbarium mycologicum moldavicum*, precum și la periodicul *Starea fitosanitară din România*.

Prof. M. Hatman este autor (sau coautor) la peste 200 studii și articole științifice referitoare la rezultatele cercetărilor sale de micologie și fitopatologie aplicativă și micofloristică. A publicat și medalioane comemorative despre maeștrii săi Tr. Săvulescu și C. Sandu-Ville. Cităm doar câteva titluri din paleta largă a preocupărilor sale; *Eficacitatea unor antimălurice de toamnă* (1954), *Rezistența unor soiuri de floarea soarelui la atacul de Orobancha* (1955), *Contribuții la cunoașterea micromicetelor din Moldova* (1955), *Micromicete noi în România* (1959), *Biologia și combaterea ciupercii Botryotinia fuckeliana parazită pe vița de vie* (1962), *Biologia și combaterea ciupercii care produce antracnoza mazării* (1967), *Studiul fuzariozei grâului* (1972), *Procedeu de obținere a boverinului* (1970 brevet de invenție), *Testarea pesticidelor* (1980), *Răspândirea bolilor și dăunătorilor culturilor agricole din Moldova* (1957-1989), *Combaterea integrată în livezile de măr* (1992).

Prin multe alte articole de îndrumare tehnică, prof. M. Hatman a contribuit la introducerea și modernizarea metodelor eficiente de combatere a paraziților vegetali, la cunoașterea unor paraziți și dăunători recent apăruiți în culturile din Moldova și mai ales la fundamentarea teoretică și aplicarea practică a combaterii integrate a acestora și la sporirea producțiilor agricole printr-o protecție adecvată împotriva paraziților și dăunătorilor, ridicând această ramură a agrobiologiei la nivelul celor mai recente realizări.

D. Mititelu și M. Mititiuc